

G'AZAL MULKINING SULTONI ALISHER NAVOIY IJODIDA UMUMINSONIY G'OYALAR TARANNUMI

Qosimova Zulfiya O'tkirovna

*Buxoro viloyati G'ijduvon tumanidagi 46-umumiy
o'rta ta'lif makkabining ona tili
va adabiyot fani o'qituvchisi*

Annotatsiya

Ushbu maqolada Alisher Navoiy ijodiy merosidan o'rinni olgan umuminsoniy g'oyalar shoir g'azallari misolida talqin qilinadi. Ijodkorning badiiy mahorati uning asarlari tahlili orqali aks ettiriladi. Shoir g'azallarida tarannum etilgan mangulikka daxldor falsafiy fikr-mulohazalar keng yoritib beriladi.

Kalit so'zlar: *g'oya, talqin, tahlil, falsafiy yondashuv, badiiy mahorat, estetik ideal, poetik joziba, ijodkor fenomeni.*

Adabiyot olamida o'zidan o'chmas nom qoldirgan yorqin siymo, noyob iste'dod sohibi Alisher Navoiy ijodiy merosidan o'rinni olgan turfa asarlarda ijodkorning dunyoqarashi va estetik tafakkuri o'z ifodasini topgan. Alisher Navoiy devonlaridagi g'azallarda va uning nasriy tarzda yaratilgan qator asarlarida bevosita ulug' mutafakkirning adabiy qarashlari bo'y ko'rsatib turadi. Shoir tomonidan qalamga olingan mavzular tarkibiga singdirilgan umuminsoniy g'oyalar ushbu asarlarning umrboqiyligini ta'minlaydi. Alisher Navoiy adabiy merosi bag'oyat keng ko'lamni tashkil etadi. Muallif o'z asarlarini yaratar ekan, davriylikdan chekinib, barcha zamonlarda ham dolzarblik kasb etuvchu mavzularga yondashadi. Ularni yetuk tafakkuriga tayangan holda keng yoritadi. Shoir asarlarida ifodalangan ezgu g'oyalar uning hikmatlarida namoyon bo'ladi.

Navoiy badiiy ijod olamida qalam tebratar ekan, bir qator go'zal asarlar yaratdi. Bu bebaaho ijod namunlari uning nomini butun jahonga yoydi. Ta'kidlash joizki, Navoiy shaxsi bashariyat oldida ulug' ustoz sifatida e'tirof etishga arzulik hilqatdir. Uning asarlari qatiga jo bo'lgan, asrlar o'tsa-da hamon o'z ahamiyatini yo'qotmay kelayotgan teran mazmun va umumbashariy g'oyalar uyg'unligi ijodkorning adabiyot olamidagi yuksak maqomini belgilaydi. Navoiy asarlari mutolaasi kishi ruhiyatiga ajib sokinlik, zavq bag'ishlaydi. Shoirning hikmatga yo'g'rilgan ijodini o'rganish jarayonida uning donishmandona falsafiylik aks etgan fikrlari ongimizga o'rnashib qoladi. Shoir she'riyati to'g'ri yo'lni ko'rsatuvchi mayoq kabi bizga o'zligimizni anglamoq va chin inson bo'lmoq yo'lini o'rgatadi go'yo. Alisher Navoiy asarlarida shoirning axloqiy qarashlari o'z ifodasini topgan va bu ijod namunalari o'z o'rnida muallifning shaxsiy fikr-mulohazalari, a'moli va dunyoqarashini, xarakterini namoyon

etgan. Navoiy o‘z asarlarida adabiyot zamiriga singib ketgan umumbashariy g‘oyalarni mukammal yoritgan va keng targ‘ib qilgan.

Agar hikmatga bo‘lsa iltifoting,
Ki bo‘lsun Nuh umricha hayoting.

Yuqorida keltirilgan baytda ham Alisher Navoiyning shaxsiy qarashlari aks etgan. Hikmat o‘rganishga, umuman, ilm olishga ixlosi mavjud bo‘lgan shaxslarga daho shoir Nuh umri kabi uzoq umr tilaydi va bu bilan o‘zining ham hikmatga xayrixoh ekanligini izhor qiladi. Qisqagina misralar orqali insoniyatni ilm-ma’rifatli bo‘lmoqqa chorlaydi.

Biyiklik keldi himmatdin nishona,
Ki himmatsizni past etdi zamona.

Keltirilgan baytda ham Navoiyga xos ulug‘vorlik mujassam. Shoir insonga buyuklik kelarkan, bu uning himmatli zot ekanlididan nishonaligini, agar kishi himmatsiz bo‘lsa, zamonaning o‘zi undan buyuklikni tortib olib, qadrini past qilajagini bayon etadi. Oradan qancha vaqt o‘tishiga qaramasdan ushbu baytdagi mazmun hanuz ohorini yo‘qotmagan. Inson atalmish bebaho yaratiqni himmatli bo‘lishga chorlar ekan, shoir buyuklikka, yuksak martabaga erishmoqning sodda va to‘g‘ri yo‘lini ko‘rsatadi.

Himmatsiz kishi er sonida emas,
Va ruhsiz badanni kishi tirik demas.

Ushbu baytda ham shoir himmatning inson uchun nechog‘liq muhim ahamiyat kasb etishini olib beradi. U himmatsiz kishining inson sanalmasligini bayon etar ekan, himmatni kishi jismidagi ruhga qiyoslaydi. Ya’ni o‘zgalarga himmat ko‘rsatmoq, har qanday ishda ko‘ngil pokligi bilan boshqalarga naf keltirmoq inson uchun dasturilamal bo‘lmog‘i joizligini ta’kidlaydi. Insonning tiriklar sonida bo‘lishi uchun nazari baland va himmati oliy bo‘lishi kerakligini uqtiradi. Alisher Navoiy ijodida inson shaxsida uning komillikka, el ardog‘iga erishmog‘i uchun zarur bo‘lgan xislatlar haqida so‘z boradi. Ijodkor bashariyatni ana shunday go‘zal sifatlar egasi bo‘lishga chorlaydi. O‘z asarları orqali ularning qalbida ezgulik va yaxshilikka nisbatan intilishni kuchaytirishga harakat qiladi. Uning asarlarida bot-bot tilga olinadigan himmat, adab, hayo, yaxshilik, qanoat, muhabbat, do‘slik, sadoqat, oliyjanoblik kabi xislatlarni o‘zida mujassamlashtirish inson shaxsiga faqat baxt keltirishini ta’riflaydi.

Bo‘lmas adabsiz kishilar arjumand,
Past etar ul xaylni charxi baland.

Yuqoridagi baytda ijodkor beadab kishining el ichida qadrsiz bo‘lishi, obro‘topolmasligini, uning martabasini falak yuksakka ko‘tarmasligini yozadi. Muallif insonning yuksalishiga eng kerakli omillardan biri sifatida unda odobning yuqori darajada bo‘lishi lozimligini bayon etadi. Adab tushunchasini Alisher Navoiy o‘zining bir qator asarlarida tilga oladi va bu sifatni ahli basharga eng zarur sifatlar qatoriga kiritadi. Darhaqiqat, kishi jamoada o‘z o‘rniga ega bo‘lishi uchun, boshqalar nazdida o‘zining yaxshi xulq-atvorini ko‘rsatmog‘i kerak. Bunda esa uning tarbiyasi, odob-

axloqi birinchi o‘rinda turadi. Navoiyning pand-nasihatlari ana shu mazmunni o‘zida mujassamlashtiradi.

Bu gulshan ichra yo‘qdur baqo guliga sabot,
Ajab saodat erur qolsa yaxshilik bila ot.

Shoir ta’kidlagani kabi, bu o‘tkinchi dunyoga ishonch yo‘q, inson umri g‘animat. Ana shu g‘animat umrdan unumli foydalanmoq va uni ezgu maqsadlar uchun sarf etmoq joizdir. Muxtasar hayot davomida yaxshiliklar qilib, yaxshi nom qoldirmoq inson uchun eng buyuk saodatdir. Yuqoridagi misralarda shoир o‘z shiorini aks ettiradi. Alisher Navoiy nuqtayi nazari bilan olib qaraganda bu olamda insondan qoladigani faqat u qilgan ezgu ishlar va yaxshi nom, boshqa barchasi o‘tkinchi hashamat, sarob. Ijodkor yaratgan asarlari bilan nafaqat kishilarni yaxshilikka undagan, balki o‘zi ham butun umr ushbu baytdagi hikmatga amal qilib yashagan. Shu bois, uning qilgan ezgu ishlari unutilmas, nomi elda aziz va mo‘tabardir. Shoirlar shaxsiga xos olivjanoblik va haqgo‘ylik uning asarlaridagi mohiyatni yanada jilolantirib, nurlantirib turadi, buni biz Alisher Navoiy ijodi misolida yaqqol ko‘rishimiz mumkin. Alisher Navoiy she’riyatida so‘zga alohida ta’rif beriladi. “So‘z Navoiyning uqtirishicha, ruhning javharidir. Dur so‘z qarshisida bir tomchi quruq suvga o‘xshash bo‘lib qoladi. So‘zning behad boyligi, bitmas-tuganmas qudrati tasviriga shoир g‘oyat yuksak shoirona o‘xshatishlar topadi”. Bunga misol sifatida ijodkorning so‘z ta’rifiga bag‘ishlangan quyidagi baytlariga yuzlanamiz:

Donavu dur so‘zini afsona bil,
So‘zni jahon bahrida durdona bil.

Navoiy, ta’rificha, so‘z har qanday qimmatli buyumdan, dur-u gavhardan a’loroq, u jahon bahrida yagona durdona kabidir. So‘z shunday gavharki, bu gavhar sharofati ila minglab ko‘ngillar shod bo‘lg‘usi, yaxshi so‘zdan dillar bahra olg‘usi. Uning qudrati shundaki, so‘z inson ruhiyatiga ta’sir o‘tkazish xususiyatiga ega. Bu esa uni kishini qaysidir ishga yo‘naltirishga ta’sir qiluvchi omilga aylantiradi. Yaxshi so‘z ta’siridan inson to‘g‘ri yo‘lni topishi mumkin. So‘z ilohiy ne’mat, fikrning ochqichidir. Navoiy qalamidan to‘kilgan so‘zlar esa ana shu ta’riflarga zeb beradi. Navoiy asarlarida xalqimiz ongiga azaldan singib ketgan ezgu qadriyatlar va tushunchalar yorqin aks etgan. Shoир ijodida o‘zgalarga beminnat yaxshilik qilish, mehr-oqibat ko‘rsatish kabi oqilona fazilatlar taqin qilingan, bu kabi ezgu amallar targ‘ibi nasihatomuz tarzda tasvirlangan. Shoirlarning falsafiy mushohada yuritish qobiliyati uning pand-nasixat tarzida yozilgan hikmatlarida yaqqol namoyon bo‘ladi.

Qil yaxshiligu, demakni dohil qilma,
Minnat bila yaxshlikni boutil qilma.

Baytda ifodalangani kabi inson yaxshilik qilishni maqsad qilar ekan, uni elga oshkor qilmasligi lozim. Agar bu ezgu amalni boshqalarga ko‘z-ko‘zlamoqchi bo‘lsa, yoki minnat qilsa bu yaxshilik o‘z-o‘zidan yo‘qqa chiqadi. Chin ko‘ngildan kimgadir

himmat ko‘rsatish uchun sahovatni yashirin yo‘l bilan amalga oshirish darkor. Navoiy bu qisqagina baytda butun bashariyat uchun dars bo‘ladigan ulkan ma’noni mujassamlashtira olgan daho shoirdir. Uning ijodiga xos falsafiylik va badiiy mahorat uyg‘unligi shoir she’riyatining asl mohiyatini ochishga xizmat qiladi.

Desangki, taomim zoe bo‘lmag‘ay, yedur,

Va tilasangki, libosim eskirmagay kiydur.

Yuqorida keltirilgan satrlarda Navoiy asl insonning qay tartibda yashamog‘i lozim ekanligini ifodalaydi. Agar kishi o‘zgalarga qancha sahovat qilsa, bu sahovat Tangri taolo tomonidan uning o‘ziga ming barobar ortiq bo‘lib qaytadi. Kimgadir o‘z rizqidan berish, o‘zining rizqi yanada ortishiga sabab bo‘ladi. Kim bilandir borini baham ko‘rish, uning o‘z nasibasining bundan-da ziyoda bo‘lishiga yo‘l ochadi. “Navoiyning nuqtayi nazariga ko‘ra, mol-u dunyoni yig‘ish emas, balki hayrli ishlarga, xalq farovonligi yo‘lida sarflash kerak. Uning o‘zi shunday yo‘l tutadi va boshqalarini ham shunga da’vat qiladi”.

Ki har kim ayon etsa yaxshi qiliq,

Yetar yaxshliqdin anga yaxshiliq.

Kishiga o‘zining xulq-atvoriga ko‘ra muomala qilinadi. Agar u ko‘pchilikning orasida yaxshi fe’l-atvorini, go‘zal fazilatlarini namoyon etsa, yaxshilik ko‘rguzsa, unga yaxshlik bilan javob qaytadi. Har bir ishning javobi bo‘lgani singariadolat tarozosida ham yaxshilik va ezhulik hamisha og‘ir tosh bosadi. Har kimga o‘z niyatiga va bajargan amallariga yarasha ne’matlar nasib qiladi. Navoiy asarlari zamirida shoirning hayotiy qarashlarini mijassamlashtirgan shu kabi g‘oyalar chuqur ildizga ega. Navoiyni talqin qilmoq uchun, avvalo, uning ijodiy merosini o‘rganmoq va shoir shaxsiyatini teran anglamoq lozim. Bu tahlil esa bizga ijodkor faoliyatining mohiyatini to‘la tushunib yetishga ko‘mak beradi. Alisher Navoiy ijodi chin ma’noda ma’naviyat xazinasiga qiyoslanadi. U o‘z asarlarida insonlarni ilm-u hunar o‘rganishga da’vat qiladi. ilmsiz va o‘rganishni istamaydigan kishilarning holi tang bo‘lishini ta’riflaydi:

Kishi ta’limdin topsa malolat,

Topar ilm ahli olinda xijolat.

Kishining salohiyatini oshiruvchi, dunyoqarashini kengaytiruvchi va ruhini uyg‘otguvchi omil bu ilmdir. Navoiy ta’rificha, agar biror kimsa ta’lim olishni o‘ziga malol keltiradi deb bilar ekan, u hech narsaga erishmaydi, balki ilmli kishilar oldida hamisha xijolatda qoladi. Shaxsning qalb ko‘zi ochilmog‘i, ongi uyg‘onmog‘i uchun ilm suv va havodek zarurdir. Ilmli inson hamisha elda aziz va tabarruk bo‘lg‘ay.

Izzat topmas kimki qanoatsiz erur,

Har kimsa hasud bo‘lsa rohatsiz erur.

Navoiy sabr-qanoatni ulug‘laydi, ta’magirlilik va hasadni qoralaydi. Qanoatsiz va boriga shukr qilmaydigan noshukur bandalarning qilmishidan ozorlanadi, ularni to‘g‘ri yo‘lga

chorlaydi. Qanoatsiz kishilarning el ichida izzat topmasligini, boshqalarni ko‘ra olmaydigan hasadgo‘y kimsalarning tinchligi va rohati bo‘lmasligini bayon etadi.

Har kishi komil erur, bas anga Haq bandalig‘i,

Mundin o‘zga ta’mai kasbi kamol aylamangiz.

Yuqoridagi baytda o‘z-o‘zidan daho shoirning umri davomida amal qilib kelgan aqidasi aks etgan. Chinakam komil inson uchun Haqning oddiy bandasi bo‘lib yaralishning o‘zi bir saodat. Boshqa narsalardan ta’ma qilmoq o‘rinsizdir. Inson neki ishga qo‘l urmasin, uni Tangri taolodan madad olgan holda qilmog‘i lozim. Bu yo‘lda o‘zgalardan yordam olmoqqa hojat bo‘lmas. Alisher Navoiy asarlarida ta’magirlilik eng yaramas illatlardan biri sifatida qaraladi. Shoirning o‘zi esa insonlarni bu illatdan uzoq yurishga chorlaydi. Komillik darajasiga yetgan shoirning pandnomasi butun bashariyatning nigohida jonlanmoqda. U yaratgan asarlarning mazmunida insoniyat uchun hanuz jumboq bo‘lib kelayotgan savollarning javobi va hayot mohiyatiga oid purma’no fikrlar majmuyi o‘z ifodasini topgan. Alisher Navoiy ijodiy merosini o‘rganish komillikka yetishishni maqsad qilgan insonlar uchun to‘g‘ri yo‘lni ko‘rsatuvchi ma’rifat nurlariga intilish kabitidir. Bu hikmatlar ziyosidan bahramand bo‘lgan qalb shoir asarlaridan zavq tuyadi, undagi umuminsoniy g‘oyalariga ergashadi, yaxshilikka yor bo‘ladi, o‘z umri davomida ezgulikni bosh mezon qilib oladi. Bunday darajaga yetmoqlik uchun hazrat Navoiyni anglamoq kerak, bu barhayot siymoning bitiklarini dilga jo qilmoq lozim. Zero, komillikning asl belgisi ezgulikka esh bo‘lmoqlikdir. Alisher Navoiy asarlari esa butun insoniyatga ezgulik taratayotgan badiiyat yodgorliklaridir.

Foydalilanilgan adabiyotlar:

1. Алишер Навоий. Ҳикматлар. – Т.:Faafur Fулом номидаги бадиий адабиёт нашриёти, 1968. – Б.88.
2. Алишер Навоий. Ҳикматлар. – Т.: Ўзбекистон, 2011. – Б. 408
3. Абдугофуров А. Буюк бешлик сабоқлари. – Т.: Faafur Fулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти, 1995. –Б. 184.
4. Қаюмов А. Ишқ водийси чечаклари. – Т.: Faafur Fулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти, 1985. – Б. 256.